

[Udenrigsministeren]

Nørgaards tanker over i retning af dette med à la carte, for man kommer umiddelbart til at tænke på det store kolde danske bord, som er en fortrinlig tradition i madmæssig henseende her i landet, ikke mindst når arbejderne på De forenede Bryggerier sørger for, at det store kolde bord kan få det nødvendige tilbehør.

Ideen med det store kolde bord, som jeg ved også har hr. Ivar Nørgaards bevågenhed og interesse, er netop, at man smager lidt på alle retterne, og så koncentrerer man sin videre spising om dem af retterne, som har fundet nåde for éns smagsløg og éns appetit, og det er muligvis det, der lægges op til med det fremtidige europæiske samarbejde.

Jeg vil gerne lægge vægt på det, hr. Ivar Nørgaard var inde på, at dagens ret bør sørge for selve det nærende, fordi noget skal og bør alle EF-landene være fælles om. Hvor er ellers fællesskabet henne? Jeg vil også advare lidt mod, at man laver alt for meget à la carte ved siden af, for derved kan man ikke undgå at svække selve Fællesskabet. Hvis jeg må komme med en enkelt lidt polemisk bemærkning vendt mod socialdemokratiet, vil jeg sige, at det skuffer mig lidt, at socialdemokratiet åbenbart her lægger mere vægt på den enkelte stats velbefindende end på spørgsmålet om fællesskab og solidaritet imellem de europæiske lande.

I hele denne diskussion om à la carte, eller hvad man nu kan finde på af udtryk, finder jeg det meget, meget væsentligt, at vi holder os det for øje, at vi har en overordnet interesse i at bevare Fællesskabet så intakt som overhovedet muligt.

Endelig til spørgsmålet om et EPS-sekretariat. Hr. Niels Helveg Petersen var lidt betænkelig og kunne ikke rigtig se ideen med det. Jeg vil gerne understrege, at hensigten ene og alene er praktisk, for det er lidt besværligt, som det er i dag, med et omrejsende cirkus og med møder mange forskellige steder. Selv om moderne kommunikationsteknologi hjælper os meget, specielt det såkaldte Coreux-net, der forbinder hovedstæderne, er det upraktisk, som det fungerer for øjeblikket, og en række af de rent praktiske funktioner kunne nok med held varetages i et sekretariat. Men det er klart, at det sekretariats opgaver ikke må udbygges, sådan at det får karakter af en slags overudenrigsministerium, og jeg er sikker på, at ikke bare Danmark,

men også de fleste andre medlemslande med stor omhu vil påse, at det ikke kommer til at udvikle sig sådan.

Hr. Ivar Nørgaards tanke om, at et EPS-sekretariat placeres i København, støtter regeringen, og vi arbejder selvsagt for, at en sådan løsning bliver udgangen på det, men jeg vil ikke skjule, at den tanke er blevet mødt med en vis skepsis og ulyst i andre medlemslande, både ud fra rent praktiske hensyn og ud fra mere klimatiske hensyn.

Ivar Nørgaard (S):

For at landbrugsministeren ikke skal sidde i yderligere spænding om, hvad der skal foregå, vil jeg gerne starte med det, jeg ikke fik sagt i min indledning til landbrugsministeren.

Det er jo sådan, at der har været et møde i Ministerrådet blandt landbrugsministre, hvor der skete det, som vi omtalte, at den tyske landbrugsminister brugte vetoretten. Men man fik ikke fastlagt kornprisen på det niveau, som alle andre lande end Vesttyskland kunne gå med til.

Jeg vil gerne her bebude over for landbrugsministeren, at vi er meget interesseret i i markedsudvalget i morgen at få redegjort for, hvordan landbrugsministeren fulgte det mandat, der blev givet ved det sidste markedsudvalgsmøde. Umiddelbart forekommer det os, at landbrugsministeren ikke fulgte mandatet, og da vi ikke blev kaldt til møde, selv om vi havde lovet at være til disposition, har vi altså ikke haft mulighed for at følge med i, hvad der rent faktisk skete.

Noget andet er, at den kornpris, der rent faktisk blev resultatet, nemlig den nuværende, vil, så vidt vi kan se, medføre, at det vil blive meget vanskeligt at finansiere korneksporten til tredjelande i budgetperioden. Man vil altså komme i den situation, at man på grund af denne kornpris bringer EF i budgetvanskeligheder. Det vil jeg også gerne bede landbrugsministeren om at redegøre for. Hvis det kan lade sig gøre her, vil jeg være glad for det, men hvis det ikke kan, så i hvert fald på markedsudvalgsmødet i morgen.

Jeg synes, at udenrigsministeren faktisk gjorde en stor indsats for at tugte sin naturlige polemiske trang. Det var kun på et enkelt punkt, naturen gik over optugtelsen – det